

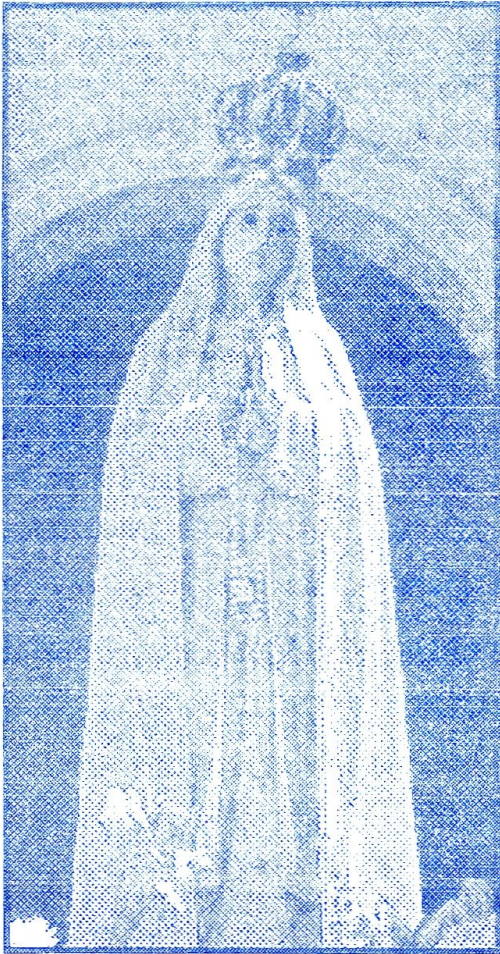
★ STYCZEŃ 1996

SANOK

CHRYSYDUSEM W ŻYCIU

MIESIĘCZNIK PARAFII CHRYSYDUSA KRÓLA

*Od głodu i wojny
wybaw nas!*

*Od wojny atomowej,
od nieobliczalnego samozniszczenia,
od wszelkiej wojny
wybaw nas!*

*Od grzechu przeciw życiu człowieka
od jego zarania,
wybaw nas!*

*Od nienawiści i podeptania
godności dzieci Bożych,
wybaw nas
Od wszelkich rodzajów niesprawiedliwości
w życiu społecznym, państwowym i międzynarodowym,
wybaw nas!*

*Od deptania Bożych przykazań,
wybaw nas!*

*Od grzechów przeciw Duchowi Świętemu,
Wybaw nas, wybaw nas!*

*Fragment z aktu poświęcenia świata Niepokalanemu Sercu Maryi
Jan Paweł II, Fatima 13 maja 1992 r.*

Matka Boża Fatimska

Matka Najświętsza po raz pierwszy ukazała swoje Niepokalane Serce w dniu 13 czerwca 1917 roku trojgu pastuszkom: Łucji, Franciszkowi i Hiacyncie, w Cova da Iria (Portugalia).

Orędzie Matki Bożej zawiera:

- Wezwanie do pokuty i zmiany życia, czyli do nawrócenia i wypełniania praw Bożych.
- Wezwanie do praktykowania i rozszerzania nabożeństwa do Jej Serca:

„Syn Mój chce, abym była więcej znana i miłowana”.

(Fatima 1917 r.)

„Daję wam Moje Niepokalane Serce na ratunek, na schronienie”.

(Fatima 1917 r.)

SENS FATIMSKIEGO OREĐDZIA

Fatima miejscowość leżąca 130 km od Lizbony, stołecznego miasta Portugalii. W 1917 roku znajdowało się tutaj kilkadziesiąt domów i zabudowań gospodarskich, położonych na niewielkich wzgórzach, które pokrywały pola uprawne, winnice, łąki oraz krzewy i dęby. Tutaj mieszkała m.in. trójka dzieci: Lucja

dos Santos (lat 8), jej kuzyn Franciszek Marto (lat 7) i jego 5 letnia siostra, Hiacynta. Dzieci zdrowe fizycznie i umysłowo, proste, szczere i wrażliwe. Ich szkołą była miłość rodziców, codziennym obowiązkiem pilnowanie owiec, pobożnością codzienny pacierz, różaniec i religijne pieśni, ich rozrywką były dziecinne zabawy.

To tutaj w Fatimie, w dolinie Iria, przed 79 laty, pod koniec I wojny światowej, Bóg za pośrednictwem Najświętszej Dziewicy objawił swą wolę, dotyczącą losów rodziny ludzkiej.

Objawienia fatimskie trwały od maja do października 1917 r. w 13 - dniu każdego miesiąca (wyjątkiem był 19 sierpień). Maryja rozmawiając z trójką małych pastuszków przekazała światu orędzie nadziei, miłości i pokoju. Tutaj zostały przekazane z nieba bardzo ważne tajemnice, których treść pozostaje częściowo nadal zakryta. Mówi się o stopniach wtajemniczenia: o pierwszej tajemnicy, o drugiej i o trzeciej tajemnicy, zastrzeżonej wyłącznie Ojcu św. Ta trzecia

została spisana przez Łucję, jedyną żyjącą spośród trójga pastuszków z Fatimy (Franciszek zmarł w 1918 roku, Hiacynta w 1920 roku). Łucja przekazała tajemnicę Janowi XXIII, tajemnicę fatimską poznał Paweł VI, który osobiście spotkał się z Łucją. Tajemnica jest znana także Janowi Pawłowi II. Dnia 13 maja 1982 roku Ojciec Święty odwiedził sanktuarium w Fatimie, aby podziękować Niepokalanemu Sercu Maryi za ocalenie w czasie zamachu na placu św. Piotra w Rzymie. Podczas tej pielgrzymki do Portugalii papież widział się z siostrą Łucją Santos i z nią rozmawiał.

Trzeciej części tajemnicy Kościół nie ujawnił. Chyba więc, nie powinniśmy odczuwać ciekawości ani chęci, by poznać tajemnicę, ale potrzebę praktykowania już otrzymanego Orędzia, na które składają się trzy zasadnicze sprawy:

1. Wezwanie do pokuty oraz do zmiany życia czyli do nawrócenia się i wypełniania Prawa Bożego. Potrzeba wynagrodzenia za grzechy indywidualne i zbiorowe całego świata.
2. Zachęta do codziennego odmawiania różańca z pobożnością i uwagą. Królowa Różańca św. kładzie ogromny nacisk na użycie tej broni dla przewyciężenia zła oraz jako modlitwy wynagradzającej i błagalnej o łaski i o pokój na świecie.
3. Objawienia Niepokalanego Serca Maryi z wezwaniem do rozszerzenia nabożeństwa do Jej Serca, przez które Bóg chce dokonać nawrócenia i odrodzenia świata w swoich miłosiernych, zbawczych planach.

Fatima jest największym na świecie miejscem czci Matki Bożej, ogniskiem i słońcem, z którego promieniuje zapal religijny i żywa wiara na całą społeczność katolicką. Od kilkadziesiątu lat przez Maryję spływają w Fatimie na modlący się lud obfite źródła łask. Fatima przypomina nam również potrzebę i skuteczność pośrednictwa Najświętszej Maryi Panny w uzyskaniu miłosierdzia Bożego dla siebie, dla Kościoła i wszystkich dusz.

Tym, którzy chcieliby poznać szczegóły objawień Matki Bożej z Fatimy polecam książkę „Znak na niebie” ks. Kazimierza Wilczyńskiego.

E.S.

* * *

MARYJA PIELGRZYMEM

Wiemy, że figura Matki Bożej Fatimskiej czczona od 1920 w kaplicy w Cova da Iria kilkakrotnie opuszczała sanktuarium. Wielokrotnie pielgrzymowała po Portugalii, odwiedziła również Hiszpanię.

Ta właśnie figura przybyła, na prośbę Jana Pawła II, do Rzymu, by 25 marca 1984 roku stanąć na Placu św. Piotra. Wobec tej figury Ojciec Święty w jednościs z wszystkimi biskupami dokonał poświęcenia świata i Rosji Niepokalanemu Sercu Maryi.

Od dnia uznania przez Kościół prawdziwości objawień fatimskich wykonano wiele podobizn pierwszej cudownej figury. Wyruszyły one w różne części świata, a cztery z nich otrzymały misję pielgrzymowania po różnych krajach i przypominania o wezwaniach Matki Najświętszej. Najwięcej pielgrzymek odbyła pierwsza kopia figury. To właśnie ta cudowna figura przybędzie do naszego miasta.

Figura aresztowana na warszawskim lotnisku

Figura Matki Bożej Fatimskiej już gościła w Polsce.

OBJAWIENIA MARYJNE XIX i XX w.

Jezus Chrystus, odchodząc ze świata dał nam Swoją Matkę, a Jej opiece powierzył nas wszystkich, cały Lud Boży. Macierzyńska troska Maryi o powierzony lud przejawia się m.in. poprzez objawienia. Matka Boża przychodzi na ziemię, aby poruszyć ludzkie sumienia, aby wzywać do nawrócenia i pokuty, aby rozpalać w ludzkich sercach miłość do Boga i bliźnich, aby ludzkość - przez Swego Syna - prowadzić do Boga.

W dwutysiącletniej historii chrześcijaństwa objawienia maryjne zdarzały się dosyć często, jednak Urząd Nauczycielski Kościoła jest bardzo ostrożny jeśli chodzi o uznanie autentyczności tych objawień. Uznanie objawienia poprzedzone jest długim i bardzo wnikliwym badaniem, aby wykluczyć błędne orzeczenie Kościoła. Ostatnie 150 lat to okres, w którym znacznie nasiliły się objawienia maryjne, lecz jest to również okres wzrostu wielorakich zagrożeń dla ludzkości. Przypomnijmy tutaj najważniejsze z tych objawień, które Kościół uznał za autentyczne.

Ulica du Bac w Paryżu - z tym objawieniem związany jest kult tzw. Cudownego Medalika. W 1830 roku Matka Boża kilkakrotnie ukazała się młodej zakonnicy, Katarzynie Laboure. Podczas tych objawień przekazała wzór medalika i treść modlitwy oraz obietnicę szczególnej opieki dla tych, którzy będą odmawiać modlitwę i nosić medalik. Modlitwa wygrawerowana na medaliku: „O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy” wyjednała głośne cuda i nawrócenia. Wpłynęły one na rozwój kultu i wzrost pobożności maryjnej. Stolica Apostolska zaaprobowała rozwijający się kult „Cudownego Medalika” ustanawiając w 1894 roku Święto Objawienia Niepokalanego Poczęcia NMP od Cudownego Medalika. Swoistym ukoronowaniem odnowionej pobożności było ogłoszenie w 1854 roku przez Stolicę Świętą dogmatu Niepokalanego Poczęcia, chociaż prawda ta sięga wiary czasów apostołskich.

Lzy w La Salette - objawienie Maryi Płaczącej, w którym apeluje o nawrócenie, bo nie może już „powstrzymać ciężkiej ręki Syna”. W 1846 roku w La Salette, położonym w Alpach francuskich, dwojgu dzieciom - Melanii Calvat i Maksyminowi Giraud - objawiła się Matka Boża. Z twarzy Maryi spływały lzy. Matka Boża przekazała dzieciom napomnienia dla świata. Prosiła, aby ludzie się nawrócili, bo wzrasta gniew Jej Syna. Mówiła o ludzkich zaniedbaniach, o grożących klęskach, nawoływała do po-

kuty. W miejscu objawienia, z wyschniętego źródła popłynęła woda, która czyniła cuda. La Salette stało się centrum bardzo licznych pielgrzymek, licznych nawróceń i ośrodkiem odnowy sławego wówczas katolicyzmu. Po pięciu latach biskup Grenoble orzekł, że objawienia Matki Bożej w La Salette można uznać za pewne i niewątpliwe. Dzisiaj w miejscu objawień stoi kościół, klasztor i dom pielgrzyma. Nie ma tutaj wielkich tłumów, można w ciszy gór przeżywać spotkanie z Bogiem.

Lourdes - objawienie Niepokalanego Poczęcia. W 1858 roku czternastoletnia Bernadeta Soubirous doznała niezwykłych objawień. W jednej z grot górskich w Pirenejach, w miasteczku Lourdes, ukazała jej się piękna Pani, która przedstawiła się „Jestem Niepokalanie Poczęta”. Podczas osiemnastu wizji Niepokalana wzywała ludzi do modlitwy, nawrócenia i pokuty. Przed grotą zaczęły się dziać liczne cuda i uzdrowienia, których świadkami były rzesze przybywających tutaj ludzi. Jednym z cudów było wytrysnięcie cudownego źródła pod dotknięciem ręki Bernadety. Kult miejsca wzrastał bardzo szybko i mimo wielu przeszkód i zakazów, biskup diecezji Tarbes po trzyletnich badaniach ogłosił, że objawienia w Lourdes są wiarygodne. Nie bez znaczenia była okoliczność, że objawienia te miały miejsce w 4 lata po ogłoszeniu dogmatu o Niepokalanym Poczęciu NMP. Kościół uznał, iż Lourdes jest niewymownym dowodem dobroci Bożej. Dotychczas wydarzyło się tam ponad 50 tysięcy cudów, przy czym Kościół uznał tylko około 60. Największe cuda często są niewidzialne i nie zawsze dotyczą cierpień fizycznych. Obecnie Lourdes to sanktuarium, to miasto, w którym jest kilkakrotnie więcej pielgrzymów niż mieszkańców, To „miasto na górze”, które daje świadectwo Ewangelii poprzez niezwykłą życzliwość, uczciwość, poświęcenie i służbę dla bliźnich, poprzez autentyczną serdeczność międzyludzką. Bernadeta Soubirous doznała wielu przykrości i upokorzeń, zmarła w 1878 roku w Zgromadzeniu Sióstr Miłości. Papież Pius XI w 1925 roku beatyfikował ją, a 8 lat później ogłosił świętą.

Znak z Pontmain - W 1871 roku czworgu dzieciom w małej wiosce Pontmain, na pograniczu Normandii i Bretanii, objawiła się Matka Boża. Objawienie miało miejsce w okresie, gdy ludność, nękana wojną, przeżywała wielkie trudności. Postać Pięknej Pani, którą dzieci oglądały na tle nieba, zmieniała się, zmieniał się wygląd Jej twarzy, a na niebie dzieci odczytywały napisy. Matka Boża apelowała o modlitwę i przekazała obietnicę: „Ależ módlcie się moje dzieci”, „Bóg was wysłucha w krótkim czasie”, „Syn mój daje się ubłagać”. Twarz Matki Bożej zmieniała się i z Pięknej Pani, jaśniejącej radością stała się Matką Bolesciwą, wskazującą krzyż jako jedyną drogę zbawienia. Obietnica Maryi spełniła się, Prusacy nie weszli do Pontmain a miejscowy biskup, na podstawie badań Komisji Kościelnej stwierdził, że objawienie w Pontmain było autentyczne. Dzisiaj miejsce to nazywa się małym Lourdes, ponieważ i tutaj dokonało się wiele cudów, a Matkę Bożą czci się jako Matkę Miłosierdzia, gdyż przyniosła posłanie

nadziei w czasie wojennej zawieruchy.

Posłanie z Pellevoisine - w 1878 roku w środkowej Francji powiernicą orędzia zawartego w 16 objawieniach stała się 33-letnia Estella Faquetle. Matka Boża mówiła o niebezpieczeństwach, jakie grożą Francji, ponieważ kraj ten nie usłuchał wielokrotnych wezwań do nawrócenia. Apelowwała do Estelle, aby ta rozgłaszała Jej chwałę, nazywając ją Królową Miłosierdzia.

W 1894 roku papież Leon XIII zatwierdził założone przez Estelle arcybractwo Matki Bożej Wszechłaskawej z Pellevoisine, a Kongregacja d/s Kultu wyraziła zgodę na propagowanie szkaplerza Najświętszego Serca Maryi. Nabożeństwo do Matki Bożej z Pellevoisine rozszerzyło się w wielu krajach świata, chociaż te objawienia nie są szeroko znane.

Gietrzwałd. W obronie wiary i polskości - w 1877 roku, kiedy na Warmii prowadzona była bardzo intensywnie akcja germanizacyjna, ludność polska modliła się do Matki Bożej, widząc w Jej macierzyńskiej opiece jedyny ratunek.

I właśnie tutaj w Gietrzwałdzie w 1877 roku Matka Boża objawiła się dwóm dziewczynkom - Justynie Szafryńskiej i Barbarze Samulowskiej. Podczas objawienia Matka Boża oznajmiła: „Jestem Niepokalanie Poczęta”, a na szereg pytań odpowiadała niezmiennie: „Odmawiajcie różaniec”, obiecała również: „Jeśli ludzie będą gorliwie się modlić, wówczas Kościół nie będzie prześladowany, a parafie otrzymają kapłanów” Słowa te wskazują, iż celem orędzia było podniesienie na duchu ludzkości. Gietrzwałd stał się miejscem licznych pielgrzymek aktywizującym katolicyzm i polskości na tym terenie. Powołana specjalna Komisja Biskupia uznała wydarzenie w Gietrzwałdzie za autentyczne, jednak objawienia te nie otrzymały wówczas aprobaty Kościoła. Dopiero po stu latach, w 1977 roku biskup warmiński, Jan Drzazga ogłosił dekret, w którym uznaje za pewny historycznie i potwierdzony źródłowo fakt objawień. Koronacja obrazu w 1967 roku przyczyniła się do ożywienia ruchu pielgrzymkowego do Gietrzwałdu, a wcześniejszy kult otrzymał charakter liturgiczny poprzez ustanowienie na dzień 8 września święta Matki Boskiej Gietrzwałdzkiej.

Milczące objawienie w Knock - w 1879 roku w miejscowości Knock w Irlandii, obok muru kościoła grupa osób zauważyła trzy postacie, które rozpoznano jako Matkę Bożą, św. Józefa i św. Jana Ewangelistę. Mimo, iż objawienie to miało miejsce w czasie nieustannego deszczu, to zarówno postacie jak i mur kościoła pozostały suche, co potwierdzało Boskie pochodzenie tego objawienia. Od tego dnia małe miasteczko przerodziło się w czczone Sanktuarium. Ludzie odzyskiwali tutaj zdrowie fizyczne i duchowe, a sława Knock rozchodziła się po całej Europie, Jan Paweł II, podczas pobytu w Knock, podniósł kościół Maryi Królowej Irlandii do godności bazyliki. Obecnie Knock to sanktuarium modlitwy, zwłaszcza różańcowej oraz pojednania sakramentalnego i błogosławieństwa chorych.

Napomnienie Fatimskie - w okresie od 13 maja do 13 października 1917 roku w kotlinie Cova da Iria, w pobliżu Fatimy trojgu dzieciom - Łucji, Hiacyncie i Franciszkowi

objawiła się Piękna Pani, z rękami na piersiach, trzymająca w ręku różaniec. Podczas comiesięcznych objawień Matka Boża przekazała dzieciom orędzie i sekret składający się z trzech części. Orędzie Maryi wzywa do modlitwy, pokuty i bojaźni Bożej, oraz zaleca nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi. Podczas ostatniego objawienia spełnił się zapowiedziany wcześniej cud „wirującego słońca”, a Piękna Pani ujawniła swoje imię, mówiąc, iż jest „Królową Różańca”. Fatima stała się miejscem licznych pielgrzymek, ludzie doznają cudownych uzdrowień. Kult miejsca rozwijał się bardzo szybko, a Kościół rozpoczął badania już w 1917 roku. Na podstawie raportu Komisji Kościelnej, biskup Leiria wydał 13 maja 1930 roku dokument zatwierdzający wiarygodność objawień i urzędowo ogłosił kult M.B. z Fatimy. W 1942 roku papież Pius XII poświęcił cały rodzaj ludzki Niepokalanemu Sercu Maryi, spełniając w ten sposób jedno z najważniejszych życzeń Madonny Fatimskiej, a w 1944 roku wydał dekret ustanawiający dzień 22 sierpnia świętem Niepokalanego Serca Maryi.

Beauraing i Bahneux - na przełomie 1932 i 1933 roku w Belgii, w miejscowości Beauraing Matka Boża ukazywała się pięciorgu dzieciom. Pani nazwała siebie Niepokalaną Dziewicą, a treścią orędzia był apel o nieustanną modlitwę oraz obietnica orędownictwa w sprawie nawracania grzeszników. Wydarzenia te spowodowały szereg nawróceń, a miejsce objawień stało się celem pielgrzymek i licznych cudownych uzdrowień. W 1943 roku biskup diecezji Namur wydał dekret uznający objawienia i zatwierdził publiczne nabożeństwo do Matki Bożej z Beauraing. W 1933 roku, również w Belgii, w miejscowości Banneux Matka Boża ukazywała się dziewczynce - Mariette Beco. W czasie tych objawień M.B. nazwała siebie Panią Ubogich i zachęcała do modlitwy. Kult tego miejsca rozwinął się bardzo szybko dzięki cudownemu działaniu wody ze źródła oraz licznym innym cudom. Biskup z Liege w 1942 roku ogłosił autentyczność tych objawień.

Cud w Syrakuzach - w 1953 roku w Syrakuzach w domu pewnej młodej rodziny, na majolikowym obrazku Niepokalanego Serca Maryi pojawiły się łzy, a oblicze Matki Bożej zmieniało się. Zjawisko to obserwował tłum ludzi, wciskający się do mieszkania. Kiedy, po 4 dniach łzawienie ustało, rozpoczęły się cudowne uzdrowienia, a także religijne odrodzenie ludności Syrakuz. Po dokonaniu badań, już pod koniec 1953 roku biskupi Sycylii ogłosili komunikat o „prawdziwości łez Madonny w Syrakuzach”, a od tego momentu kult Madonny Placzącej stał się publiczny i dozwolony.

Objawienia Maryjne zawsze ujawniają chore i słabe strony ludzkości, a równocześnie są wskazywaniem przez Maryję dróg uzdrowienia. Każdorazowo chodzi również o potwierdzenie stałej obecności Boga na drogach człowieka. Objawienia mają charakter proroczego posłannictwa i służą naszemu opamiętaniu i nawróceniu. Każda z objawień jest darem dla świata oraz dowodem miłości i dobroci Bożej.

MARYJA W TAJEMNICY CHRYSYTA I KOŚCIOŁA

Konstytucje dogmatyczne o Kościele (*Lumen gentium*) uchwalona przez II Sobór Watykański dn. 21.XI.1964 r. w VIII rozdziale naucza nas o tym, jaki udział w tajemnicy i działalności Kościoła posiada Najświętsza Dziewica Maryja. Jest to konsekwencja oraz kontynuacja tego udziału, jaki miała w życiu Jezusa Chrystusa. Kościół zawdzięcza Jej Chrystusa, jako powołany do nadprzyrodzonego rodzenia ludzi jako dzieci Bożych, również w Niej znajduje swój pierwowzór.

Aby przybliżyć tą źródłową naukę zacytujemy kilka fragmentów z w/wym rozdziału.

„Węzeł splątany przez nieposłuszeństwo Ewy rozwiązany został przez posłuszeństwo Maryi; co związała przez niewierność dziewica Ewa, to dziewica Maryja rozwiązała przez wiarę...” (KK 56)

„Ta łączność Matki z Synem w dziele zbawczym uwidacznia się od chwili dziewiczego poczęcia Chrystusa aż do Jego Śmierci...” (KK 57)

Macierzyńska rola Maryi w stosunku do ludzi żadną miarą nie przyćmiewa i nie umniejsza tego jedyne go pośrednictwa Chrystusowego (1 Tm 2, 5-6), lecz ukazuje jego moc. Cały bowiem wpływ zbawienny Błogosławionej Dziewicy na ludzi wywodzi się nie z jakiejś konieczności rzeczowej, lecz z upodobania Bożego...” (KK 60)

„To macierzyństwo Maryi w ekonomii łaski trwa nieustannie - poczynając od aktu zgody, którą przy zwiastowaniu wiernie wyraziła i którą zachowała bez wahania pod krzyżem - aż do wiekuistego dopełnienia się zbawienia wszystkich wybranych. Albowiem wzięta do nieba nie zaprzestała tego zbawczego zadania, lecz poprzez wielorakie swoje wstawiennictwo ustawicznie zjednuje nam dary zbawienia wiecznego. Dzięki swej macierzyńskiej miłości opiekuje się braćmi Syna swego, pielgrzymującymi jeszcze i narażonymi na trudy i niebezpieczeństwa, póki nie zostaną doprowadzeni do szczęśliwej ojczyzny...” (KK 62)

„Maryja, dzięki łasce Bożej wywyższona po Synu ponad wszystkich aniołów i ludzi, jako Najświętsza Matka Boża, która uczestniczyła w tajemnicach Chrystusa, słusznie doznaje od Kościoła czci szczególnej... Kult ten - taki jak zawsze istniał w Kościele - choć zgoła wyjątkowy różni się przecież w sposób istotny od kultu uwielbienia, który oddawany jest Słowu wcielonemu na równi z Ojcem i Duchem Świętym, i jak najbardziej sprzyja temu kultowi. Albowiem rozmaite formy pobożności względem Bożej Rodzicielki, jakie Kościół w granicach zdrowej i prawowiernej nauki zatwierdził stosownie do warunków czasu i miejsca oraz stosownie do charakteru i umysłowości wiernych, sprawiają, że gdy Matka czci doznaje, to poznaje się, kocha i wielbi w sposób należyty i zachowuje się przykazania Syna, przez którego wszystko (por. Kol 1, 15-16) i w którym wiekuistemu Ojcu „spodobało się, aby przebywała... wszelka pełność (Kol 1, 19)” (KK 66)

„Niechaj wszyscy chrześcijanie błagają wytrwale Matkę Boga i matkę ludzi, aby Ona, która modlitwami swymi wspierała początki Kościoła, także i teraz w niebie, wywyższona ponad wszystkich świętych i aniołów, we wspólnocie wszystkich Świętych wstawiała się u Syna swego, dopóki wszystkie rodziny ludów, zarówno tych, które noszą zaszczytne imię chrześcijańskie, jak i tych, co nie znają jeszcze swego Zbawiciela, nie zespolą się szczęśliwie w pokoju i zgodzie w jeden Lud Boży na chwałę Przenajświętszej i nierozdzielnej Trójcy”. (KK 69)

AKT POŚWIĘCENIA NARODU

*W trosce o najwyższe dobro Kościoła i Narodu Episkopat Polski w 1946 roku
przygotował na Jasnej Górze akt poświęcenia Ojczyzny Niepokalanemu Sercu Maryi.*

Błogosławiona Dziewico, Matko Boga przeczysta! Jak ongiś po szwedzkim najeździe król Jan Kazimierz Ciebie za Patronkę i Królową państwa obrał i Rzeczpospolitą Twojej szczególnej opiece i obronie polecił, tak w tę dziejową chwilę, my, dzieci narodu polskiego, stajemy przed Twym tronem z hołdem miłości, czci serdecznej i wdzięczności. Tobie i Twojemu Niepokalanemu Sercu siebie, cały naród i wskrzeszoną Rzeczpospolitą, obiecując Ci wierną służbę, oddanie zupełne oraz część dla Twych świątyń i ołtarzy. Synowi Twojemu a naszemu Odkupicielowi ślubujemy dochowanie wierności Jego nauce i prawu, obronę Jego Ewangelii i Kościoła, szerzenie jego Królestwa.

Pani i Królowo nasza! Pod Twoją obronę uciekamy się; macierzyńską opieką otocz rodzinę polską i strzeż jej świętości. Natchnij duchem nadprzyrodzonym i pobożnością naszą parafię: ochraniaj jej lud od grzechów i nieszczęść, a pasterza umacniaj i uświęcaj swymi łaskami. Narodowi polskiemu uprosz stałość w wierze,

świętość życia zrozumienie posłannictw. Złącz go w zgodzie i bratniej miłości. Daj tej polskiej ziemi, przesiąkłej krwią i łzami, spokojny i chwalebny byt w prawdzie, sprawiedliwości i wolności. Rzeczypospolitej Polskiej bądź Królową i Panią, natchnieniem i patronką.

Potężna Wspomożycielko wiernych! Otocz płaszczem opieki Papieża oraz Kościół święty. Bądź mu puklerzem: wyjednaj mu świętość i żarliwość i żarliwość apostołską i skuteczne działanie. Powstrzymaj zalew bezbożnictwa. Ludom od kościoła odłączonym wskaż drogę powrotu do jedności Chrystusowej owczarni. Okaż niewierzącym słońce prawdy i podbij ich dusze czułością Twego Niepokalanego Serca.

Władna świata Królowo! Spójrzij miłościwym okiem na troski i błędy rodzaju ludzkiego. Wprowadź go z udręki i bezładu, z nieuczciwości i grzechów. Wyproś narodom pojednanie szczere i trwałe. Wskaż im drogę powrotu do Boga, by na jego prawie budowały życie swoje. Daj wszystkim trwały pokój, oparty na sprawiedliwości, braterstwie, zaufaniu.

Przyjmij Naszą ofiarę i nasze ślubowanie, Matko Boga i nasza. Przygarnij wszystkich do swego Niepokalanego Serca i złącz nas na zawsze z Chrystusem i Jego świętym królestwem. Amen.

**RAMOWY PROGRAM DNIA NAWIEDZENIA
MATKI BOŻEJ W FIGURZE Z FATIMY
ARCHIDIEKANATU SANOCKIEGO
w dniach 10.01.96-11.01.96**

Wierni zgromadzeni są już w kościele Przemienienia Pańskiego w Sanoku

- 16³⁰ Uroczyste powitanie Matki Bożej w symbolu Figury Fatimskiej przez przedstawicieli poszczególnych parafii i Archidiekana.
- 17⁰⁰ Eucharystia J.E.Ks. Biskupa Stefana Moskwy z homilią w koncelebry kapłanów z dekanatów Archidiekana Sanockiego. Po Komunii św. odnowienie Aktu oddania się Matce Bożej.
- 19⁰⁰ Czuwanie modlitewne małżeństw i I część Różańca Fatimskiego.
- 21⁰⁰ Czuwanie modlitewne młodzieży, rozpoczęte Apelem Jasnogórskim, w czasie czuwania odmówienie II części Różańca św.
- 23⁰⁰ Uroczysta procesja wiernych ze świecami i figurą Matki Bożej Fatimskiej do Kościoła Chrystusa Króla.
- 0⁰⁰ Eucharystia z homilią w kościele Chrystusa Króla dla wiernych z wszystkich Parafii Sanockich. Po Mszy św. nabożeństwo Maryjne i III część Różańca św. Po nabożeństwie w procesji przeniesienie Figury M.B. Fatimskiej do kościoła Przemienienia Pańskiego
- 3⁰⁰ Czuwanie Róż Żywego Różańca.
- 4⁰⁰ Czuwanie Zespołów Synodalnych, Członków Rad Duszpasterskich, Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich, Oaz Rodzin, Rodzin Nazaretańskich, Dominikańskich, Sióstr Zakonnych itp. według uzgodnionego porządku.
- 6⁰⁰ Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP.
- 7⁰⁰ Eucharystia z homilią dla młodzieży ze szkół średnich
- 8³⁰ Dekanat Jaćmierski i Sanok-Zachód: Eucharystia z homilią sprawowana przez XX Dekanatów w koncelebry z kapłanami w/w. dekanatów, przy współudziale jak najliczniejszej rzeszy wiernych ze swoich parafii. Po Komunii św. odnowienie Aktu oddania się Matce Bożej.
- 10⁰⁰ Dekanat Brzozowski i Sanok-Wschód /jak wyżej/
- 11³⁰ Dekanat Grabownicki, Rzepecki oraz starsi i chorzy /jak wyżej/
- 13³⁰ Eucharystia z homilią dla dzieci sprawowana przez 20 Katechetów. Po Komunii św. odnowienie Aktu oddania się dzieci Matce Bożej.
- 15⁰⁰ Nabożeństwo pożegnalne Figury Matki Bożej Fatimskiej.
- 15³⁰ Odjazd samochodu z Figurą M.B. Fatimskiej do Ustrzyk Dolnych.

Pierwszy raz miało to miejsce 5 maja 1978 roku. Przybyła ona do polskiej stolicy na pokładzie specjalnego samolotu o nazwie „Królowa Apostołów”. Towarzyszyła jej grupa „Błękitnej Armii” ze Stanów Zjednoczonych, pełniąca funkcję gwardii honorowej Matki Najświętszej.

Niestety, władze komunistyczne poleciły skierować samolot na odległą, nieużywaną część pola startowego. Wprawdzie zezwolono w końcu na opuszczenie samolotu przez pielgrzymów, nie pozwolono jednak zabrać ze sobą figury, która do odlotu miała pozostać zamknięta na pokładzie.

W takiej sytuacji opiekunowie figury porozumieili się z Niepokalanowem, gdzie wykonano metalowy obrys figury i umieszczono go na drewnianej podstawie z napisem „Matka nie opuszcza”. Ten druczany obrys odwiedził niektóre miasta jak Kraków, Katowice i Częstochowę. Tak odbyła się pierwsza pielgrzymka Matki Bożej z Fatimy w Polsce.

Maryja drugi raz z wizytą w Polsce

21 października 1992 roku w godzinach rannych figura ponownie wylądowała w Warszawie. Tym razem przyjechała ze Wschodu, po ceremonii koronacji na Placu Czerwonym.

Tym razem Polacy przywitani Matkę Bożą radośnie dziękując za dar wolności, za uratowanie życia papieża, za wszystkie łaski nam udzielone. W Warszawie Maryja odwiedziła katedrę, kościół Matki Bożej Zwycięskiej i księży pallotynów na Skaryszewskiej, gdzie odbyło się całonocne czuwanie. W następnym dniu Maryja odwiedza bazylikę Najświętszego Serca Jezusa i kościół Matki Bożej Królowej Świata, w którym został umieszczony druczany obrys figury Matki Boskiej Fatimskiej, zatrzymanej w 1978

roku. Wieczorem odbyło się pożegnanie na lotnisku Okęcie, skąd figurę zawieziono do Rzymu.

Wizyta w Moskwie

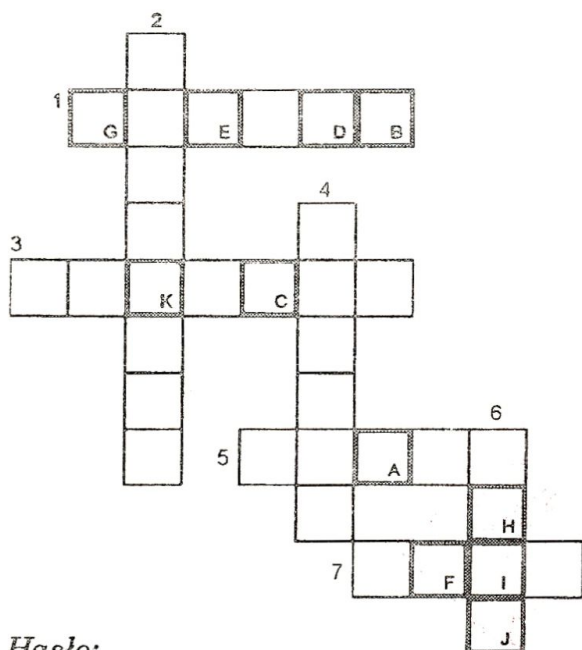
Przed przybyciem do Warszawy figura Matki Bożej Fatimskiej odwiedziła Moskwę. Nawiedzenie stolicy imperium, które w 1917 roku ogłosiło śmierć Boga i kres istnienia Kościoła, było głównym celem kolejnej światowej pielgrzymki figury.

Najważniejszym momentem całej pielgrzymki była ceremonia ukoronowania Matki Bożej Fatimskiej na Placu Czerwonym. Miała ona miejsce w pierwszym dniu pobytu figury w Moskwie, o północy z 16 na 17 października. Korona, która miała ozdobić głowę cudownej figury przeszła przez ręce wszystkich uczestników uroczystości. W tym pięknym głębokim symboliki wydarzeniu uczestniczył między innymi biskup Hnilika. Wspomnił on, że kiedy przed laty był na Placu Czerwonym, naprzeciw Mauzoleum Lenina wisiał wielki transparent z napisem: „Komunizm zwyciężył i zapanuje na całym świecie”. I wzruszony dodał: „Dzisiaj widzimy tu zwycięstwo Maryi. Nie ma komunizmu, nie na Związku Radzieckim. A tu, przed Mauzoleum Lenina, przez konorację figury Matki Bożej publicznie potwierdzamy królowanie Maryi”.

Ostatnią osobą, do której dotarła korona Matki Najświętszej, była młoda Rosjanka, niedawno nawrócona na wiarę chrześcijańską. Ona to nałożyła koronę na głowę Zwycięskiej Pani z Fatimy.

Wędrująca po świecie figura Matki Bożej Fatimskiej dociera i do nas, do Polski, do naszego miasta. Oczekujemy z radością Jej Przybycia, ponieważ potrzebujemy dzisiaj słów Matczynej przestrogi i upomnienia, a także słów pociechy i nadziei.

ks. Feliks Kwaśny

Hasło:

A B C D E F

G H I J K

NOWOROCZNA KRZYŻÓWKA

1. Imię jednego z Trzech Króli
2. Dar jednego z Króli
3. Prowadziła Mędrców ze Wschodu
4. Czas oczekiwania na Narodzenie Pana Jezusa
5. Bohater noweli Bolesława Prusa lub imię księdza z naszej parafii
6. Był nim np. Baltazar
7. Istnieje w naszej parafii, a dyryguje nim ks. proboszcz Feliks Kwaśny.

Uwaga!

Rozwiązanie krzyżówki z numeru grudniowego brzmiało MELCHIOR. Należało jednak jeszcze odpowiedzieć na pytanie kim On był. Mędrcze ze Wschodu lub jeden z Trzech Króli, który przyjechał prowadzony Gwiazdą do Betlejem, by złożyć pokłon małańkiemu Jezusowi.

Przy losowaniu braliśmy pod uwagę tylko pełne rozwiązania krzyżówki. Nagrody otrzymują:

Marcin Suwała, Magda Siudyła i Patrycja Wargočka

Mój adres: „Z Chrystusem w życie” (HIPOPOTAM)
Parafia Chrystusa Króla, 38-500 SANOK, ul. Jana Pawła II

ODSZEDŁ ROK 1995

Jesteśmy wszyscy umieszczeni w konkretnych warunkach, w czasie. Jako wielka rodzina parafialna uczestniczyliśmy w różnych momentach, radosnych i smutnych.

W minionym roku mieliśmy zaszczyt witać w progach naszej świątyni Ks. Arcybiskupa Józefa Michalika. Świątynia wywarła wielkie wrażenie na naszym Gościu Ks. Arcybiskup udzielił sakramentu bierzmowania młodzieży klasy ósmej.

W maju ub. roku w uroczystość Wniebowstąpienia historyczny dzień dla naszej parafii i miasta Sanoka. Świecenia diakonatu, których udzielił Ks. Arcybiskup 10 alumnom naszego Wyższego Seminarium w Przemyślu. Wśród święconych był nasz parafianin Bogdan Zajdel.

Po świątach wielkanocnych przeżyliśmy duchowe odrodzenie w renowacji misji świętych. Witaliśmy i żegnaliśmy naszych parafian. W minionym roku było 107 chrztów, 48 pogrzebów, a w nowy związek małżeński wstąpiło 44 pary.

Okazywaliśmy troskę o nasz kościół składając ofiarę od rodzin. W naszej parafii do tej pory mieszka 3338 rodzin. Swoją ofiarę rodzinną na potrzeby naszej parafii złożyło 502 rodziny. Dziś za te datki serdecznie dziękujemy. W 1996 roku mamy wiele planów dotyczących naszego kościoła. Potrzebne będą ofiary rodzinne.

O tych wszystkich planach w nowym numerze.

Wszystkim Parafianom składam na Nowy Rok 1996 serdeczne życzenia. Niech troski i kłopoty dnia codziennego będą znikome. Niech w Waszym życiu dominuje dobro, którego źródłem jest Jezus. Życzę, aby w Nowym Roku 1996 wszyscy poczuli się jednością i odpowiedzialni za nasze wspólne dobro jakim jest parafia.

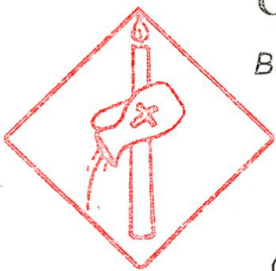
Jezus jest z nami.

Proboszcz

* * *

Z ŻYCIA PARAFII

CHRZTY

Barbara Magdalena SZERŁĄG
Sylwia PYPEĆ
Gabriela Alicja KUŹNIAK
Aleksandra Maria KROK
Gerard Jakub PRZETACZNIK
Dawid Łukasz FAL
Damian Andrzej GAJDA
Gabriela Magdalena OSTROWSKA
Kajetan Sebastian OSTROWSKI
Kamil DERYŁO
Filip Adolf MOCZARNY
Krzysztof Jerzy KOCZERA
Monika Karolina SAMIEC
Patrycja Katarzyna WARUNEK

POGRZEBY

Stanisław Józef SZYDŁOWSKI
Stanisław OBERC
Tadeusz RUDNICKI
Stefania WARCHOŁ
Jadwiga KARNAS
Józef RACZKOWSKI
Stefania WITUSZYŃSKA

* * *

ŚLUBY

Ewelina Maria SKOKAN
Marek Norbert BARBARA